

# MẸ ƠI ĐOÀI NHÌN

A

♩ = 80

THỂ THÔNG

S  
1. Giữa nơi trần thế  
2. Thú vui trần thế  
3. Chắp tay cầu khẩn

thế  
thế  
khẩn

chuỗi ngày dài  
vẫn còn hoài  
với Mẹ hiền,

sâu nặng  
mời mọc  
gần Mẹ

A  
p  
Hm  
Hm

T  
p  
Hm  
Hm  
Hm

B  
p  
Hm  
Hm  
Hm

8

vai con thấy dâu ngày mai  
con say đắm quên ngày mai  
yêu con sống vui bình yên.

đâu ngày mai  
quên ngày mai  
vui bình yên.

Vấn vương tội lỗi,  
Bóng đêm mù tối,  
Bước con tìm đến,

(hm)  
(hm)  
(hm)

Hm  
Hm  
Hm

f  
f  
f

Hơ  
Hơ  
Hơ

sống trong ơ hồ,  
ám che bên đời,  
lãng quên ưu phiền.

lạc loài bơ vợ không biết  
rình rập quý ma lời cuốn  
Mẹ dạy cho con biết sống

nơi dâu nương  
biết bao con  
mến yêu trọn

Hơ hơ hơ  
hơ  
Hơ

(hơ)  
(hơ)  
(hơ)

Hơ  
Hơ  
Hơ

(hơ)  
Hơ hơ hơ hơ  
Hơ

16

nhờ người niêm  
Rồi Mẹ Đường  
từng dịu về  
ngày dang trời  
đời là còn  
con vâng xa  
trên trăng xôi tận  
vạn ngự tận  
nẻo giữa cuối  
mòn, trời, trời,  
còn Mẹ mà  
miệt tuyệt thật

(hơ).  
(hơ).  
(hơ).

Ồ!  
Ồ!  
Ồ

24

mãi hân sâu bao là nỗi buồn.  
vời là vì sao rạng sáng ngời.  
gần vì rằng con đã có Mẹ.  
Tìm đâu cho thấy mộng ước như còn  
Mẹ thương soi dẫn nhiều lúc con lạc  
Ồ gần con lúc giờ chết ôi Mẹ

(Ồ)  
Ồ  
A!  
A

32

đấy,  
lối, nhé!  
Chân bước đi  
đưa bước con  
Xin dẫn con  
hoang hầy quay  
đi giữa đêm  
lên tới quê  
về với Mẹ yêu  
trường chốn mù khơi.  
trời chốn mãi đẹp tươi.

(a)  
(a),  
(a),  
(a),

A  
A  
A  
A

**B** *accelerando* ♩ = 85

Con giang rộng tay kêu cầu Mẹ đoái nhìn Trong cơn khổ đau này

Con giang đôi tay kêu cầu Mẹ đoái nhìn Trong cơn khổ đau này

Con giang đôi tay kêu cầu van xin Trong cơn khổ đau này

Con giang đôi tay kêu cầu van xin Trong cơn khổ đau này

40

đời con nguy biến Mẹ ơi đưa lối đi tới quê thiên

đời còn nguy biến \_\_\_\_\_ Mẹ ơi đưa lối đi tới quê thiên

còn nguy biến \_\_\_\_\_ Mẹ \_\_\_\_\_ đưa lối lên quê thiên

đời con nguy biến \_\_\_\_\_ Mẹ \_\_\_\_\_ đưa (hồi) lên trời quê thiên

*r* *rit* 48 *Fine*

đường Nguyễn xin thương đến ban cho đời bình an.

đường Con nguyện xin thương đến ban cho đời bình an.

đường Nguyễn xin thương đến ban cho đời bình an

**C** ♩ = 80

1. Giữa nơi trần thế chuỗi ngày dài. Sầu nặng vai con thấy  
 2. Thú vui trần thế vẫn còn hoài. Mời mọc con say đắm  
 3. Chắp tay cầu khẩn với Mẹ hiền. Gắn Mẹ yêu con sống

1. Giữa nơi trần thế Chuỗi ngày dài Âu sầu nặng vai con nhìn  
 2. Thú vui trần thế vẫn còn hoài Như mời mọc con say đắm  
 3. Chắp tay cầu khẩn với Mẹ hiền Được gần Mẹ yêu con lòng

1. Giữa nơi trần thế \_\_\_\_\_ Chuỗi ngày dài Sầu nặng vai con thấy  
 2. Thú vui trần thế \_\_\_\_\_ vẫn còn hoài Mời mọc con say đắm  
 3. Chắp tay cầu khẩn \_\_\_\_\_ với Mẹ hiền Gắn Mẹ yêu con sống

1. Giữa nơi dương thế \_\_\_\_\_ Chuỗi ngày dài Sầu nặng vai con thấy  
 2. Thú vui dương thế \_\_\_\_\_ vẫn còn hoài Mời mọc con say đắm  
 3. Chắp tay kêu khẩn \_\_\_\_\_ với Mẹ hiền Gắn Mẹ nhiều con sống

56

dâu ngày mai Vấn vương tội lỗi, sống trong ơ hồ,  
 quên ngày mai Bóng đêm mù tối, ám che bên đời,  
 vui bình yên Bước con tìm đến lãng quên ưu phiền.

dâu \_\_\_\_\_ mai Tội lỗi sống trong ơ hồ  
 quên \_\_\_\_\_ mai Mù tối ám che bên đời  
 vui \_\_\_\_\_ yên Tìm đến lãng quên ưu phiền

dâu \_\_\_\_\_ mai Tội lỗi sống trong ơ hồ  
 quên \_\_\_\_\_ mai Mù tối ám che bên đời  
 vui \_\_\_\_\_ yên Tìm đến lãng quên ưu phiền

dâu ngày mai Tội lỗi trong ơ hồ  
 quên ngày mai U tối che bên đời  
 vui bình yên Tìm về quên ưu phiền

lạc loài bơ vợ không biết nơi đâu nương nhờ Rồi từng  
rình rập quý ma lời cuốn biết bao con người Mẹ dịu  
Mẹ dạy cho con biết sống mến yêu trọn niềm niếm Đường về

Và không biết nơi đâu nương nhờ Để rồi từng  
Ma lời cuốn biết bao con người Người Mẹ đường  
Con biết sống mến yêu trọn niềm niếm Đoạn

Và không biết nơi đâu nương nhờ Để rồi từng  
Ma lời cuốn biết bao con người Đức Mẹ dịu  
Con biết sống mến yêu trọn niềm niếm Con đường về

Và không biết nơi đâu cậy nhờ Để rồi từng  
Ma lời cuốn biết bao con người Người Mẹ dịu  
Con biết sống mến yêu trọn niềm niếm Đoạn đường về

ngày đời con trên vạn nẻo mòn, còn miệt mài hẳn sâu bao là  
dàng là vàng trắng ngự giữa trời, Mẹ tuyệt vời là vì sao rạng  
trời còn xa xôi tận cuối trời, mà thật gần vì rằng con đã

Con trên vạn nẻo mòn  
Ánh trắng ngự giữa trời  
Xa xôi tận cuối trời

Sâu bao mấy nỗi  
Vì sao ánh sáng  
Rằng con đã có

ngày đời con vạn nẻo mòn Miệt mài ăn sâu bao nỗi  
dàng ánh trăng ngự giữa trời Tuyệt vời là vì sao sáng  
tối còn xa tận cuối trời Thật gần vì rằng con có

ngày đời con trên vạn nẻo mòn Miệt mài ăn sâu bao nỗi  
dàng là vàng trắng ngự giữa trời Tuyệt vời là vì sao sáng  
tối còn xa xôi tận cuối trời Thật gần vì rằng con có

72

nỗi buồn. Tìm đâu cho thấy mộng ước như còn đây.  
 sáng ngời Mẹ thương soi dẫn nhiều lúc con lạc lối.  
 có Mẹ. Ở gần con lúc giờ chết ôi Mẹ nhé !

buồn  
ngời  
Mẹ

Mộng \_\_\_\_\_  
Nhiều \_\_\_\_\_  
Giờ \_\_\_\_\_

ước con lạc đây  
lúc con lạc rồi  
chết ôi Mẹ nhé !

buồn \_\_\_\_\_  
ngời \_\_\_\_\_  
Mẹ \_\_\_\_\_

Tìm đâu cho thấy \_\_\_\_\_  
Mẹ thương soi dẫn \_\_\_\_\_  
Ở gần con lúc \_\_\_\_\_

như con lạc đây Đòi  
con lạc rồi Hãy  
ôi Mẹ nhé ! Cúi

buồn \_\_\_\_\_  
ngời \_\_\_\_\_  
Mẹ \_\_\_\_\_

Mong \_\_\_\_\_ được còn đây Đòi  
Những \_\_\_\_\_ khi lạc rồi Hãy  
Lúc \_\_\_\_\_ chết bên Mẹ Cúi

80

Chân bước đi hoang hãy quay về với Mẹ yêu  
 Đưa bước con đi giữa đêm trường chốn mù khơi.  
 Xin dẫn con lên tới quê trời mãi đẹp tươi.

Chân \_\_\_\_\_ đi hoang hãy quay về với Mẹ yêu.  
 Đưa \_\_\_\_\_ con đi giữa đêm trường chốn mù khơi.  
 Xin \_\_\_\_\_ con lên tới quê trời mãi đẹp tươi.

Chân \_\_\_\_\_ đi hoang hãy quay về với Mẹ yêu.  
 Đưa \_\_\_\_\_ con đi giữa đêm trường chốn mù khơi.  
 xin \_\_\_\_\_ con lên tới quê trời mãi đẹp tươi.

chân \_\_\_\_\_ đi hoang hãy quay về với Mẹ yêu.  
 đưa \_\_\_\_\_ con đi giữa đêm trường chốn mù khơi.  
 xin \_\_\_\_\_ con lên tới quê trời mãi đẹp tươi.